

Wanda Tetzlaff

Mrowino, pow. Poznań. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 7, 30-31

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Chronologię obiektu w oparciu o cechy formalne/ brak na razie ceramiki datującej/ można wstępnie ustalić na fazę wiórecką kultury pucharów lejkowatych.

Badania będą kontynuowane .

MAŁTWO, pow. Inowrocław
Stanowisko 5

Katedra Archeologii Uniwersytetu
im. A. Mickiewicza
w Poznaniu

Badania prowadzili dr Aleksandra Cofta-Broniewska i mgr Aleksander Koško. Finansowały Inowrocławskie Zakłady Sodowe. Pierwszy sezon badań, Cmentarzysko i osada kultury lendzielskiej osada kultury pucharów lejkowatych, osada kultury unietyckiej, osada kultury łużyckiej.

W ramach badań mikroregionu nadnoteckiego przeprowadzono weryfikację szeregu punktów osadniczych drogą eksploracji sondażowo-wykopaliskowej. Stanowisko związane jest z kompleksem osadniczym uformowanym w pradziejach w strefie mątewskiej przeprawy przez Noteć. Sondaże, zlokalizowane na północno-zachodnim stoku wymienionej wyniosłości lokalizowanej na krawędzi doliny ujawniły 5 faz zasiedlenia.

Najstarszy okres wiąże się z osadnictwem kultury lendzielskiej w postaci prawdopodobnie rozległej osady. Odkryto ślady warstwy kulturowej oraz pojedynczy grób nawiązujący do poprzednich przypadkowych odkryć tego typu obiektów.

Nad warstwą lendzielską zalega warstwa kulturowa z młodziej fazy /późnoluboskiej/ kultury pucharów lejkowatych wyznaczającej okres najintensywniejszej okupacji tego terenu. Stwierdzono szereg jam o bogatej treści kulturowej wypełniska.

Osadnictwo późniejsze, z epoki metali jest udokumentowane, na skutek zniszczeń wywołanych zabudową wsi, w stopniu znacznie gorszym. Zarejestrowano ślady warstw kulturowych kultury unietyckiej i łużyckiej z halsztatu i środkowego latenu.

MROWINO, pow. Poznań
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Wanda Tetzlaff. Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada neolityczna, kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko położone jest na północny - wschód od zabudowań wsi, po prawej stronie szosy prowadzącej z Mrowina do Rokietnicy, ok. 400 m. na wsch. od stacji kolejowej. Znajduje się ono na polu ornym, na łagodnym wyniesieniu terenowym usytuowanym na krawędzi podmokłej doliny, którą przepływa strumień łączący Jezioro Pamiątkowskie z Jezioro Kierskim.

Na kulminacji wyniesienia założono dwa wykopy: wykop I o wymiarach 10 x 15 m, oraz wykop II o wymiarach 10 x 10 m.

Na terenie wykopu I, pod warstwą ornej ziemi, na głębokości 25 cm od powierzchni odsłonięto zarysy 12 jam / przebadano 8 z nich/ oraz przypuszczalnie pozostałości naziemnej budowli mieszkalnej. Wypełnisko jej stanowiła spalenizna z dużą ilością drobnych i dużych fragmentów polepy, z których znaczna część posiadała odciski gałęzi i dranie. W obrębie domniemanego domostwa odkryto prostokątną konstrukcję kamienną - zapewne palenisko. Z powodu braku czasu, eksploracji omawianego obiektu nie dokończono. W części już przebadanej znaleziono liczne ułamki ceramiki kultury pucharów lejkowatych oraz dużo kościane i fragment przepalonego toporka kamiennego.

Z ośmiu przebadanych jam, sześć należało do kultury pucharów lejkowatych, pozostałe dwie oprócz ułamków naczyń wymienionej kultury, znajdujących się tu na złożu wtórnym, zawierały również ceramikę średniowieczną. Z jam neolitycznych na szczególną uwagę zasługuje jama 1 i 6. Jama 1, której odkryto tylko fragment w południowo-zachodnim narożniku wykopu, była półziemianką z wyraźnie wyodrębniającym się klepiskiem. Natomiast jamę 6 interpretować można jako piwniczkę, nakrytą przypuszczalnie daszkiem z gałęzi, jak zdają się o tym świadczyć dość liczne grudki polepy, w tym niektóre z odciskami gałązek. We wnętrzu jamy - oprócz licznych ułamków naczyń znaleziono także całe naczynie, małą czareczkę oraz znaczny fragment dużego naczynia zasobowego. Pozostałe jamy pełniły zapewne również funkcje gospodarcze. Oprócz ceramiki znaleziono w nich także fragmenty płytek kamiennych, służących do polerowania narzędzi.

Wykop II założono w odległości 15 m na południe od wykopu I. Nie natrafiono w nim na żadne obiekty kultury pucharów lejkowatych: bezpośrednio pod warstwą ornej ziemi wystąpił żółty piasek, w którym jedynie na głębokości 25-50 cm, od powierzchni znaleziono dość liczne ułamki naczyń wymienionej kultury, fragment kamiennego toporka oraz płytkę kamienną. Teren ten stanowił więc już południowe peryferie osady.

Osadę datować można na młodszą, lubońską fazę wschodniej grupy kultury pucharów lejkowatych.

Badania będą kontynuowane.

NADOLE, pow. Wejherowo

patrz

okres halszacki

NIEDŹWIEDŹ, pow. Miechów

Zakład Archeologii Małopolski
Instytutu Historii Kultury Mate-
rialnej PAN
w Krakowie

Badania prowadziła mgr Barbara Burchard,
Finansował IHKM PAN, Piąty sezon badań.